
Uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 33/5-7(377-379), 128-130

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA**UCHWAŁY NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ****1.****UCHWAŁA NR 2/IX/89
Naczelnej Rady Adwokackiej
podjęta w dniu 29 kwietnia 1989 r.**

w sprawie zasad wykonywania zawodu adwokackiego w świetle art. 24 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41 z 1988 r., poz. 324)

Wobec wątpliwości i trudności interpretacyjnych wyłaniających się na tle stosowania art. 24 ustawy o działalności gospodarczej w związku z prawem o adwokaturze, zwłaszcza z art. 4 p.o a., Naczelna Rada Adwokacka, nawiązując do swoich poprzednich działań w tym zakresie, wyjaśnia, co następuje:

1. Redakcja pkt 2 art. 4 p.o a. dopuszczającego możliwość wykonywania zawodu adwokackiego „także w obsłudze prawnej” prowadzi do wniosku, że art. 24 ustawy o działalności gospodarczej przewiduje nową, dodatkową formę wykonywania zawodu adwokackiego w spółkach i spółdzielniach, przy czym forma ta nie wyklucza równoczesnego wykonywania zawodu w zespole adwokackim. O przystąpieniu do spółki lub spółdzielni adwokat zawiadamia właściwą terenowo okręgową radę adwokacką.
2. Wspólnikami w spółkach oraz członkami spółdzielni mogą być tylko adwokaci lub radcowie prawni, przy czym uczestnictwo to w odniesieniu do adwokatów-członków zespołów adwokackich nie może wyrażać się w stosunku pracy (art. 19 ust. 1 pkt 1 p.o a.).
3. Wspólnikami w spółkach lub członkami spółdzielni nie mogą być aplikanci adwokaccy.
4. Użyte w tekście ustawy o działalności gospodarczej słowo „adwokat” należy odnosić do osób wpisanych na listę adwokatów, jeżeli nawet osoby te nie wykonują zawodu adwokata. Dotyczy to także emerytów i rencistów.
5. Członkiem spółki lub spółdzielni nie mogą być organy adwokatury, organy izb adwokackich i zespoły adwokackie.
6. Adwokat nie może być członkiem spółdzielni lub wspólnikiem spółki, których statuty zawierają zasady sprzeczne z istotą zawodu adwokackiego.
7. Do działalności adwokatów w spółkach i spółdzielniach na podstawie art. 24 ustawy o działalności gospodarczej nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 lipca 1988 r. w sprawie opłat za czynności

adwokackie w postępowaniu przed organami wymiaru sprawiedliwości (Dz. U. Nr 25, poz. 180) i uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 3 sierpnia 1988 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w postępowaniu innym niż przed organami wymiaru sprawiedliwości (M.P. Nr 23, poz. 214). Dochody uzyskane przez adwokatów w spółkach i spółdzielniach stanowią odrębne źródło dochodów niezależnie od dochodów osiągniętych w zespole adwokackim.

8. Adwokat będący współnikiem lub członkiem spółdzielni może być patronem aplikanta adwokackiego.
9. Niedopuszczalne jest umieszczanie siedziby spółki lub spółdzielni w lokalu zespołu adwokackiego.
10. Obsługa prawna świadczona w ramach spółek i spółdzielni, zgodnie z art. 24 ustawy o działalności gospodarczej, obejmuje podmioty gospodarcze w zakresie ich działalności gospodarczej, co oznacza, że nie odnosi się ona do spraw z zakresu innych dziedzin prawa.
11. Do adwokatów uczestniczących w spółkach i spółdzielniach mają, na podstawie art. 24 ustawy o działalności gospodarczej, odpowiednio zastosowanie przepisy prawa o adwokaturze dotyczące istoty i zasad wykonywania zawodu adwokackiego (np. art. 20, 27, 28, 35) oraz przepisy o odpowiedzialności dyscyplinarnej (art. 80 i następne) Zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu.
12. Adwokat będący współnikiem w spółce lub członkiem spółdzielni w zakresie wykonywanego zawodu podlega wykonywanej przez organy samorządu adwokackiego kontroli wizytacyjnej.
13. Wysokość składek na rzecz samorządu od adwokatów-członków spółek lub spółdzielni ustala zgromadzenie izby.
14. Wymienione zasady stosuje się, zgodnie z art. 37 p. o a., również do adwokatów wykonujących zawód indywidualnie lub wspólnie z innym adwokatem.

2.

UCHWAŁA NR 3/IX/89 Naczelnej Rady Adwokackiej podjęta w dniu 29 kwietnia 1989 r.

w sprawie interpretacji § 22 Zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu z dnia 25.X.1987 r.

Naczelna Rada Adwokacka stwierdza, że w zmieniających się obecnie warunkach wykonywania zawodu adwokackiego w związku z art. 24 ustawy o działalności gospodarczej i rozszerzonym zakresem działalności radców prawnych oraz biur usług prawnych

powstała konieczność innego niż dotychczas informowania społeczeństwa o roli i działaniu adwokatury.

Obserwacja dotychczasowej działalności reklamowej wielu prywatnych biur i spółek zajmujących się usługami w zakresie poradnictwa prawnego daje podstawy do oceny, że tworzy się konkurencja nieuczciwie zapewniająca o gwarancji „załatwienia” każdej sprawy często przez osoby nie mające nawet wykształcenia prawniczego, nie mówiąc już o posiadaniu kwalifikacji adwokackich czy radcowskich.

Nieprawidłowe i nawet sprzeczne z prawem informacje i porady doprowadziły już do procesów o odszkodowanie z tego tytułu. Spraw takich można spodziewać się coraz więcej ze szkodą dla społeczeństwa, a to wobec braku jakiegokolwiek nadzoru zawodowego nad tą działalnością.

W przeciwieństwie do takiej, nie zawsze uczciwej konkurencji adwokatura ponosi pełną odpowiedzialność za działalność członków swojej korporacji, rozumiejąc przez to należyty poziom usług prawnych oraz właściwy poziom etyczny. O tak świadczonych przez adwokatów usługach społeczeństwo powinno być szeroko i skutecznie informowane, co dotychczas przy zawężonej interpretacji powołanego przepisu § 22 Zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu nie mogło mieć miejsca.

W tym stanie rzeczy Naczelna Rada Adwokacka stwierdza, że prawidłowa interpretacja tego przepisu zezwala okręgowym radom adwokackim na informowanie w prasie, w ogłoszeniach w masowych środkach przekazu lub w innej formie o działalności zawodowej adwokatury, gwarantujących właściwy poziom i zgodność z prawem udzielanych porad i usług oraz wskazywania poszczególnych dziedzin prawa bez podawania nazwisk. Tego rodzaju ogłoszenia i informacje, nie będące indywidualną reklamą adwokacką, są zgodne z zasadami etyki adwokackiej i godności zawodu, a ponadto leżą w żywotnym interesie społeczeństwa i porządku prawnego.

Z PRAC OŚRODKA BADAWCZEGO ADWOKATURY

1.

VIII doroczne zebranie członków Klubu Adwokatów Pisarzy

W dniach 19 i 20 listopada 1988 r. odbyło się kolejne ósme spotkanie członków Klubu Adwokatów Pisarzy zgodnie z przyjętym — od początku istnienia Klubu — zwyczajem zwoływania tych spotkań każdego roku w innym mieście, tym razem w Czę-